

Десяте коло пекла

Валентина Басан

Глава перша

У сорок років, розгубившись на дорозі,
Звернула в ліс, а далі, як в тумані,
Дерева, хащі, наче в чорта на порозі,

Трьох блогерів зустріла з інстаграму.
Одна в перуці чорній та в бікіні,
Як символ послуги ескорту та реклами.

А інша ідеальна мама Ліни,
Володі, Міли, Діми та Мелани.
Що годувала грудьмидесь у тіні.

Пропонувала грудь мені і я без тям.
Отямилась від третього — мужчини.
Сказав, що коуч, на сорочці білі плями.

І як спасіння, світло у долині,
Людина йде до мене, розум ясний,
Хто ти? Я запитала несміливо.

Освіта, я прийшла на допомогу,
Крізь пекло проведу тебе до раю,
Ну що ж ходімо, саме час в дорогу!

Глава друга

Тут починається гламур, забудь про книги!
Я зрозуміла, пекло почалося,
Їх були тисячі, як бруд після відлиги.

Хто з камерою бігав, їв гівенця,
Одразу виставляючи для хайпу,
Не мали при житті душі і серця.

Ті, хто тваринок мучив за дрифт,

А ще тут були різні переверти,
Що відсилали свої голі дупи й інше,

Тепер же вони вили від безсилля,
Бо вічно тепер шлють свої обличчя.
О їжачки, я налякалася до смерті,

Не бійся, це всього лиш пластик жертви,
Вони так і не в змозі зупинитись,
Повзуть за псевдо лікарем і мертві!

Пропагандони та русняві боти,
Вічно спостерігають Перемогу,
Вони у пеклі пишуть про свободу,

А зараз треба визвати підмогу.
Переді мною справжній офіс банку,
Інфоцигани продають тут марафони,

Вони рахують душі до світанку,
Раніше рахували міліони,
Калічили здоров'я без освіти.

Тепер обжерам впарюють дієти,
Коханцям про відносини ретрити.
Я зупинилась, ось так поворот,

Матусь щасливих, наче дика згряя,
Накинулась на інстаграм істот,
Мені Освіта каже, не зважай!

Продовжує мене вести по колу
Воно десяте, саме стук з-під дна,
Я відчуваю, що впаду до долу.

Як добре, що я в пеклі, не одна!
Мені Освіта каже, обережно!
Бо саме зараз буде течія,

Вона підхопить тебе дуже обережно,
Але не вздумай, в тебе є сім'я.

Спокуса так солодко накатила,

І захлинулася я на сторінках тих,
Наряди, сумки, подорожі, торти,
О їжачки, це відео — коти!

Припала до коментів, як до хліба,
Як пощастило я потрапила на срач,
Не в змозі відірватися від дива,

Що ж відповість отой, бо цей ту мач!
Іще скандал, срачі вони усюди,
Хто винуватець, хто відповідач.

Удар, іще удар і я твереза,
Де я була, Освіта, що таке?
Ти провела життя у інтернеті,

Диви в тебе волосся геть сиве!
Я божевільно кліпала очима,
Не може бути, я ж на хвилю, я на мить!

Освіта каже: ти навкруги подиви-но,
Тепер їм всім той інстаграм болить.
А що робити, я торкнулася волосся,

Ходімо у чистилище, біда!
Ти зрозумієш, що життя тобі вдалося,
Прогаяти на клятий інстаграм.

Глава третя

Ридати над волоссям було пізно,
Тепер сива, стара та ще й тупа,
Я подивилася на себе з боків різних.

Я рік прогавила на грецького кота.
Понуро піднімалися ми вгору.
Освіта каже, а тепер іди сама,

Я показала тобі все, навчила творам,

Я впевнена, що буде ще весна.
І я відчула зміни десь у мозку,

А поступово в голові зник темний ліс,
Угору йшла і залишала пекло лоску,
І фільтри із обличчя вітер зніс.

Глава четверта

Мене зустріли всі, кого читала,
Невже вони? То й справді справжній рай!
Я зараз запитаю про важливе,

Будильник пролунав, мерщій вставай!
Де я? Я де? У пеклі чи удома?
Мені наснився Данте й Стівен Кінг,

Я з Конан Дойлем на англійській спілкувалась,
А Едгар По невчасно раптом зник.
О'Генрі, дуже дякую за книги,

Хвилинку, привітаюсь до Дюма,
А перед тим, як підійти до Роулінг,
Вона до мене підійшла сама.

Мій рай був уві сні таким реальним,
Він — чистий, чесний, любий і палкий,
Мій спокій і лише одне бажання.

Творити і писати на віки.
Я на хвилинку ще затрималася в ліжку.
Рука автоматично підчепила телефон.

Відкрити чи залишити на вечір?
Я посміхнулася, натисла на айфон,
І тут на мене вилилось лайно.

Я верещала, наче драна кішка,
Борсалася, поки лилось воно,
Я не могла зіскочити із ліжка.

Тепер я вже прокинулась від крику,
Реальність, темна ніч і аритмія,
Я попила води, взялась за книгу.

"Божественна комедія", стихія.

Епілог

Мені мій сон уроком добрим став,
Не поринати в течію надовго,
Життя коротке, навіть без підстав.

Увесь той час, він взятий був у борг.
Пишу і думаю, зайду лише на хвильку,
Я написала цілий епос, ну камон!

Я подивлюсь, хто там поставив лайки,
Найкращі люди, хай вам сниться добрий сон!